

Jakobsens efterfølgere godkendt disse forringelser for husejerne ved at udtrykke tilfredshed med statsministerens åbningstale, men det siger nok mere om CD's politik eller mangel på samme, end det siger om forslaget.

Lad os i stedet se på nogle af de offentlige besparelser frem for den konstante socialdemokratiske jagt på private mennesker. Jeg har naturligvis noteret mig, at statsministeren oplyste, at staten skulle spare 2 mia. kr., og at man ville benytte en tættekam for at finde dette beløb. Man har altså ikke gjort sig den ulejlighed at gå budgettet igennem for egne misforhold, inden man begyndte at tænke på at pålægge befolkningen nye afgifter. Og når statsministeren så taler om besparelser, kan det jo lige så godt være finanspolitiske stramminger, som statsministeren tænker på, hvis han da finder nogen lus i sin tættekam overhovedet.

Danmark har brug for en ny regering – ikke en socialdemokratisk mindretalsregering, men en regering med borgerlig observans, og Dansk Folkeparti er klar til at tage et medansvar for store dele af en sådan regerings politik. Vi vil naturligvis ikke gøre det kritikløst, men vi vil søge indflydelse på den politik, der føres, og vi sender først og fremmest det signal ud, for at vælgerne er helt klar over vores holdning til en ny regering.

Statsministeren roste i sin tale den offentlige service, idet han sagde: Vi har bedre offentlig service med mindre tyngende offentlige udgifter. Mon ikke der er mange patienter på ventelister, der ikke vil skrive under på det, ligesom der er mange ældre, syge danskere uden hjemmehjælp eller med indskrænket hjælp, der heller ikke vil skrive under på det! Regeringen mangler da også at føre sandhedsbevis for sin påstand, som mere virker, som om den er taget ud af den blå luft, for sandheden er jo, at ventelisterne ikke er bragt ned på et acceptabelt niveau, og sandheden er jo, at regeringens politik overhovedet ikke har skaffet en stabil og tilstrækkelig hjemmehjælp.

Det er uacceptabelt, og det skal ændres til helt anderledes gode forhold for disse medborgere. Det er faktisk rystende, at regeringen svigter sine egne borgere for at forgyldte udenlandske borgere i Danmark, og det er utroligt, at regeringen kan tillade sig ikke at gøre noget mere for en god socialpolitik over for egne borgere. Dansk Folkeparti tager selvfølgelig kraftigt afstand fra den politik, som regeringen fører på det område.

Tilsyneladende havde statsministeren taget sin tættekam frem, da han i sin åbningstale havde fjernet regeringens forslag til en indsats for et bedre retssystem. Hvor blev en større sikkerhed for borgerne og en indsats mod volden af? Hvad vil regeringen gøre ved det, som statsministeren i en nytårstale ellers havde sagt at man ikke ville finde sig i?

Der var et pip i talen om at samle de samme partier, der skar ned på politiets bevillinger ved aftalen i 1995, men ellers intet. Det er ellers et spørgsmål, som optager befolkningen, som nu neddæmpes af regeringen. Det er faktisk utroligt, at det var regeringspartierne, De Konservative og CD, som tillod den nedskæring hos politiet, der rent faktisk fandt sted.

I den mellemliggende periode fra statsministerens nytårstale om, at man ikke ville finde sig i det, og til nu har vi oplevet en voksende vold fra rockernes og andengenerationsindvandreres side. Volden mellem rockerne er dæmpet for tiden, mens en del af dem sidder i fængsel for vold, mord eller andre kriminelle handlinger; men den kan jo bryde ud igen når som helst. Det, der er sket, er, at rockerbanderne på ægte mafiavis har delt landet imellem sig. Er det det, man er så tilfreds med? Er det det, man siger tillykke med? Dansk Folkeparti mener ikke, at der er noget at sige tillykke med i den anledning.

Andengenerationsindvandrerne har så deres eget syn på, hvordan de mener man skal opføre sig, og hvad man kan tillade sig. Befinder man sig i f.eks. Odense, så skal man holde sig fra banegården, hvis man vil være sikker på ikke at blive overfaldet af en af disse grupper. I København har Blågårds Plads været kamplads for disse kulturberigende mennesker, og sådan trives den vold, som regeringen siger den ikke vil finde sig i, i bedste stil.

Hvorfor hørte vi ikke noget i regeringens tale om disse problemer, der optager en meget stor del af danskernes hverdag? Får regeringen ikke breve fra ganske almindelige mennesker, der skriver, at de føler sig utrygge, at de er bange for at sende deres børn ud om aftenen, at gamle mennesker holder sig hjemme om aftenen, fordi de simpelt hen er bange for, hvad der kan ske? Svaret giver sig selv: Regeringen har ikke lyst til at tale om dem; man er interesseret i en borgfred med de øvrige partier herinde, så man kan fortsætte den handlingslammede linje på retsområdet.